

(71. Synodorum, et Conciliorum celebratio Ecclesiae est summe utilis, quapropter a Concilio Tridentino sess. 24. de reformat. cap. 2. fuit expresse praecipuum, quod Concilia Provincialia, sicubi ommissa fuissent, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, aliisque statuendis, quolibet saltem triennio; Diocesanæ vero Synodi quotannis renoventur. Bened. XIV. t. 1. Const. 32. incip. *Singularis* § 1. et de Synodo Diocesanæ lib. 1. cap. 2. a n. 1. ad 5. (72. Hinc ad Synodorum et Conciliorum celebrationem pro injuncta sibi omnium Ecclesiarum sollicitudine, Archiepiscopos et Episcopos jugiter hortatur, obtestaturque Pontifex, ut sublatis quibusvis impedimentis sicubi ommissa sit, quam primum haberi curent. Idem Constit. 28. incip. *Quamvis Paternæ vigilantiae* § 1. (73. Non esse autem omnino, et absolute necessariam Synodorum celebrationem tradit idem cit. n. 5. cum Episcopis, qui ob aliquod impedimentum suas Synodos, juxta Tridentini Decretum congregare nequeunt, alii suppetant modi Dioceses administrandi, et Synodi defectus supplendi, iterum, iterumque tamen Synodorum celebrationem commendans, et inculcans.

(74. Sola Synodus Generalis insignitur titulo *Sanctæ*. Idem de Synodo Diocesanæ cap. 3. n. 1. ubi refert quod Literis in forma Brevis ad Archiepiscopum Valentinum datis sic rescripsit Sanctus Pius V. Hæc verba: « Sancta Synodus, non conveniunt Synodo Provinciali, sed universali. » (75. Synodus Generalis indicitur ad definiendum quid credendum sit, et hujusmodi definitiones dicuntur *Dogmata*, et quid agendum sit, et istæ Leges dicuntur *Canones*. Sed Concilium Tridentinum fere semper primas appellavit *Canones*, et alteras *Decreta*. Idem *ibid.* num. 2.

(76. Diocesanæ Synodi convocatio pertinet ad potestatem jurisdictionis, et insuper ad legem jurisdictionis simul, et Diocesanam. Idem *ibid.* c. 4. per tot. (77. In quocumque Diocesis loco cogi potest, et ex necessitate extra Diocesis consentiente Ordinario. Congruentius tamen, nullo interveniente impedimento, celebranda est in sua Cathedrali, ut declaravit Sacra Congregat. Concil. in Acernen. Die 17. Maii 1636, hisce verbis: « Posse Episcopum etiam in d. Oppido, Diocesanam Synodum congregare, sed satius esse, ut illam apud suam Cathedrali celebrat. » Idem *ib.* c. 5. n. 2. et 3.

(78. Si duæ sint Cathedrali æque principaliter unitæ, unica Synodus, sola inspecta juris severitate, in alterutra, quam maluerit Episcopus, celebrari potest, cui utriusque Ecclesiae Ecclesiastici interesse tenentur, et statuta observare. (79. At æquitate, vel decencia inspecta ad evitandas inter utramque Ecclesiam similitates, et concordiam fovendam, maxime expedit, ut illa modo in una, modo in altera, alternatim celebretur. (80. Et præterea, si alternatim induxerit legitima consuetudo, tenetur Episcopus hanc omnino servare. Hac enim op-

portuna distinctione, invicem conciliantur variæ Sacræ Congregationis Concilii responsiones, quæ minus peritis videri possent intra se pugnantibus, uti patet in adductis supra n. 5 et 6. (81. Idem *ibid.* c. 5. n. 3. et 4. ubi scite advertit, quod ubi Sacra Congr. judicat ad exactam juris normam, decedit Synodum celebratam in una ex d. Diocesis ligare etiam subditos alterius, ut in Geruntinen. seu Cariaten. sub die 1. Febr. 1708. jam allat. supra n. 6. (82. Ubi vero judicat, non secundum Juris apices, seu secundum æquitatem et decenciam, si nulla intercedat consuetudo, pronunciat, Synodum esse celebrandam alternatim, modo in una, modo in alia diocesi, uti in Ampuriens. Synodi sub die 8. Maii 1694. jam etiam allata loc. citat. (83. Ubi autem judicat secundum probatam consuetudinem, sententiam non ex mera æquitate, et decencia, sed ex justitia esse servandam celebrando synodum alternis vicibus in utraque Civitate, ut in Atrien. et Pennen. sub die 12 April. 1625. *ibi*: Sacr. etc. « Partibus auditis, ac Sanctissimo domino Nostro approbante, censuit Episcopum Pennensem, et Atriensem debere primam Diocesanam Synodum, cum ultima in Civitate Pennen. peracta fuerit, in Atrien. Civitate indicere, ac celebrare; » lib. 2. Decretor. pag. 276. et rursus, in eadem caus., 27. Julii 1647. jam item allata loco citat. n. 6. (84. Et quia in alia simili causa Matheranen. et Acheruntina Diocesis unitis, Capitulum Acheruntinum nondum legitime probaverat præteritam consuetudinem suæ Ecclesiae favorabilem, cujus prætextu adesse renuebat Synodum, quam Archiepiscopus celebrandam indixerat in Civitate Matheranensi, ideoque Sac. Congr. die 24. Martii 1736. distulit controversiæ decisionem; at ne interim Synodi celebratio non sine utriusque Diocesis detrimento protraheretur, prudentissime addit in responsione, post verb. *Dilata*: « Non retardato pro hac vice interventu Cleri Acheruntini Synodo jam indictæ in Civitate Matheranensi sine præjudicio jurium ambarum partium. » Idem *ibid.* num. 4. Vide etiam dict. Decretum jam allatum a me loc. cit. num. 6.

(85. Synodus Provincialis bis in anno olim celebranda erat, et aliquando semel. Quæ in illa decernebantur, promulganda erant in Diocesanæ. Idem *ibid.* cap. 6. num. 1. 2. et 3. (86. Diocesanæ quoque bis in anno olim cogenda erat, statutis temporibus, et diebus. Idem *ib.* num. 2. Nunc Provincialis quolibet triennio, et Diocesanæ semel in anno. Sic expresse Concil. Trid. sess. 24. cap. 2. de reformat. ubi contra contumaces huic Decreto parere recusantes, pœnas a Sacris Canonibus sancitas renovat, iterumque infligit: « Quod si in his tam Metropolitanis, quam Episcopis, et alii suprascripti negligentes fuerint, pœnas a Sacris Canonibus sancitas incurrant. » (87. Idem *ib.* num. 4. et 5. ubi acriter improbat sententiam Doctorum asserentium contrarium, reprehendendo illos Episcopos, qui ex sola socordia, et negligentia Synodum celebrare prætermittunt, eosque insuper

magis redarguendo, qui cum plures annos Diocesis gubernaverint, nec de cogenda quidem Synodo unquam cogitarunt. Hi enim, sequitur ipse, cæterique, qui ex mera incuria, et inertia præfato Trident. præcepto non parent, et sine ulla causa Synodum celebrare omittunt, meminisse debent, se præter reatum inobedientiæ pœnam incurrere suspensionis ab Officio statutam in cap. *Sicut olim de accusat.* « Quisquis autem hoc salutare statutum neglexerit adimplere, a sui executione Officii suspendatur, » licet pœna hujusmodi, ut ipsa indicat vox *suspendatur*, non sit latæ, sed ferendæ sententiæ, ut *ibid.* adnotarunt Ostiensis in fine. Joann. Andreas num. 7. Fagnanus n. 105. referens etiam ad id resolutiones Sacræ Congregationis Conc. (88. Nec audiendi sunt, qui ad propriam obtegendam ignaviam, se consulto, et prudenter abstinere dicitant a Synodi coactione, ne novarum Constitutionum in dies accessione, commissæ sibi Diocesis status perturbetur; cum in primis non sit necesse, ut in singulis Synodis novæ constitutiones condantur, sed sufficiat, ut antiquarum executio urgeatur, et deinde difficile videatur hoc tempore, quo Ecclesiastica disciplina quotidie consenescit, et labefactatur, aliquam inveniri Diocesis, cui opus non sit ulla nova Constitutione, qua saltem antiquæ leges corroborentur, et quæ morum corruptela pœnæ obsoleverunt, reviviscant. Sic expresse zelantissimus Pontifex *ibid.* num. 5.

(89. Synodus olim celebrabatur in Ecclesia, aut loco Sacro Ecclesiae adjuncto; nunc sessiones præparatoriæ antecedentes haberi solent in ædibus Episcopalibus, sessiones vero Synodales in Ecclesia, et quidem Cathedrali, nisi urgens et honesta causa obstet, ut plurimis ad id erudite suo more adductis tradit idem *ibid.* n. 5. et 6.

(90. Synodis Generalibus Imperatores, Reges, et Principes per se, vel per suos Legatos adstiterunt, non ut Judices, sed ut Defensores. (91. Unde istis abscedentibus Synodi auctoritas non minuitur. Idem *ibid.* cap. 9. num. 1. et 2. Vide ad id dicta *art. 1.*

(92. Synodis autem Provincialibus Laici cujuscumque Dignitatis intervenire non consueverunt. Idem *ibid.* num. 3. (93. Hinc quædam ex his Synodis ob Laicorum potentium præsentiam reprobatae sunt, ut patet de Synodo Tyria anni 335. reprobata a Concilio Alexandrino; et variis aliis contra S. Athanasium congregatis, reprobatis a Liberio Papa, eo quod illis potentes Laici interfuisent. Idem *ibid.* num. 4.

(94. Possunt tamen etiam Laici interesse ex consuetudine, aut invitati, aut ex aliis circumstantiis, ut si de rebus etiam politicis agendum sit, ut pluribus demonstrat Idem *ibid.* num. 5. (95. His autem circumstantiis exceptis, nullus Laicus jus habet interveniendi Synodis Provincialibus, præcipue post Concilium Tridentinum. (96. Quapropter Sacra Congregatio Concilii Acta Synodi Toletanæ ann. 1582. celebratæ noluit approbare, nisi expuncto nomine Administri Regii

eidem interveni, et tandem Gregorius XIII. post longas hac super re habitas disceptationes suis Apostolicis Litteris in forma Brevis datis die 26. Januarii 1583. nomen Regii Legati ex præfato Concilio omnino deleri mandavit. Idem *ibid.* num. 6.

(97. Quamvis autem Laici nequeant invitari, ut Synodo Provinciali intersint tanquam Præsides, aut Judices, quod numquam licuit, possunt tamen etiam nunc invitari, ut intersint tanquam meri Auditores seu testes eorum, quæ decernuntur, præsertim si tales occurrant circumstantiæ, quæ quandoque Laicorum præsentiam Synodo valde utilem, et fructuosam reddant. (98. Hinc eadem S. Congr. Concilii post præfatum Decretum editum in causa Toletana die 22. April. 1598. in alia causa Turritana respondit: « Gubernatorem, aliosque Laicos non debere Concilio Provinciali interesse, nisi a Synodo fuerint invitati. » Et id tanquam certum ponit Cæremoniale Episcop. lib. 1. cap. 31. ubi loquens de Conciliis Provincialibus, etiam Laicis locum assignat. « Sedilia in Ecclesia disponentur, in Provincialibus quidem capacia pro numero Episcoporum, Abbatum, aliorumque Ecclesiastica dignitate fulgentium, item pro Canonicis, ac pro Laicis, si qui interfuturi sunt. » Idem *ibid.* n. 8. (99. Ubi recte, et opportune cum Pignatello. *Consult.* 70. t. 1. Episcopus monet, ut caute in hoc se gerant, neque nimis faciles se præbeant in Laicis ad Synodum invitandis, ne, quod ab initio meræ voluntatis, et urbanitatis fuit, tractu temporis fiat necessitatis, juxta illud vulgatum: « Quod a principio est voluntatis, ex post facto fit necessitatis; » *arg. L. sicut* 5. *Cod. de obligat. et act.* Vide dict. *art. 2.* num. 27.

(100. Ad Synodos Diocesanæ Laici olim aliquando introducti fuerunt. Nunc de jure non licet, nisi ex consuetudine, aut urgenti causa, dummodo suffragium non ferant, nec in Synodo consulantur. (101. Idem *ibid.* num. 8. ubi contra assertionem Monacell. tom. 1. tit. 5. formul. 3. num. 6. et Domini de Aste in *methodo Visitationis Apostolicae part. 5. § 3. num. 23.* id arbitrio Episcopi plane permittentium adducit Sacram Congregationem Concilii quæ in causa Oriolen. Synodi interrogata: « An Episcopus possit ad Synodum vocare Laicos, si eorum Consilio uti velit; » respondit: « Episcopum non posse; » l. 14. *Decretor. pag.* 600. et 601. monens insuper Episcopos, ne sine vera, et gravi necessitate Laicos ad Synodum accersant, et admittant, cum paulatim possent illi, consuetudinis obtentu, jus interveniendi sibi deinceps arrogare, juxta paulo ante de Synodo Provinciali cum Pignatello animadversa. (102. Concedit tamen quod Laici sermone adesse possint; *ibid.* n. 9.

(103. Synodi celebrandæ dies in Ecclesia Cathedrali denunciari convenit in die Epiphaniæ, dum frequenti populo intra Missionum solemnium Festivitates ejus anni solemniores promulgantur; et per duos, aut saltem unum mensem ante dictam diem, scheda manu Notarii, seu Cancellarii subscripta

pta Ecclesiae Cathedralis valvis affigi sub hujusmodi, aut simili tenore: « Synodus Diocesisana N. per Reverendiss. Dominum N. Episcopum indicta hoc anno etc. mense etc. die etc. Deo adjuvante, in Cathedrali Ecclesia inchoabitur. » (104. Rursus tribus proximis diebus Dominicis ante dictam diem conveniens erit, ut tam in Ecclesia Cathedrali per Concionatorem, quam in singulis Parochialibus per Parochos iterum, atque iterum denunciatur, populique fideles ad devotionem, orationes, jejunia, Sacramentum Pœnitentiæ, Sanctissimæ Eucharistiæ sumptionem, aliaque pia opera hortentur, ut actio hujusmodi, Deo opitulante, dignum sortiatur exordium, et exitum habeat. Sic expresse Cæremoniale Episcoporum. *lib. 1. cap. 31.* (105. Et S. Carolus Borromæus in Concil. Provinciali IV. *part. 3. (pag. 177. par. 2. Act. Eccles. Mediolanen.)* et in Conc. Provinciali V. *part. 3. (ibid. pag. 276.)* statuit diem celebrandæ Synodi die Epiphaniæ, vel Kalendarum Jan. in Cathedrali e suggestu iudici, promulgari, atque Calendario annuario adscribi, præcipitque Parochis, ut per mensem ante statutam diem quinta quaque feria Missam celebrent de Spiritu Sancto, aut pro diversitate temporum orationem saltem de Spiritu Sancto in Missa recitent, et populum hortentur, ut Die Dominico Synodi diem antecedente, vere pœnitentes et confessi Sacram Communionem sumant, precantes, prout supra ex Cæremoniali Episcoporum. Sic tradit etiam Bened. XIV. *loc. cit. lib. 5. n. 1.*

(106. Synodus Diocesisana triduo absolvitur, nisi aliqua urgenti ratione sit protrahenda. Sic Pontificale Romanum *tit. de Ordine ad Synodum.* S. Carolus Borromæus *loc. cit.* et Bened. XIV. *loc. cit. num. 2.* (107. Prima die Episcopus mane cappa indutus, comitante Clero cum superpelliceis Ecclesiam adit, et Processionem instituit, Missam de Spiritu Sancto per seipsum solemniter celebrat, et Clero Sacram Communionem porrigit, quam acceptis Stolis rubeis etiam sument Sacerdotes, qui forte ea die non celebraverint. Idem *ibid. num. 2. et 3.* ex Pontificali Romano *loc. cit.* et S. Carolo in Concil. Provinciali Mediolanensi IV. *part. 2. tit. « quæ pertinent ad Sanctissimum Missæ Sacrificium. » pag. 152.*

(108. Secunda die unus ex Canonicis Missam solemniter canit pro defunctis, cui Episcopus assistit, eaque peracta, Stola, et Pluviale nigri coloris assumit, et consuectas orationes recitat pro defunctis, post quas vestes nigras, in rubeas mutat, et accepto Pastoralis baculo ad Sedem Synodalem ascendit. (109. Tertia demum die, unus pariter ex Canonicis Missam celebrat de Sanctissima Trinitate, addita collecta in gratiarum actionem, cui assistit Episcopus Stola, et Pluviali albi coloris, et absoluta Missa, rubea accipit indumenta, ad consuetam Sedem se confert, ultimæ sessioni præsidet, et Synodo finem imponit. Sic expresse Idem *ibid. num. 4.*

(110. Post ultimam sessionem, alia fieri

solet supplicatio, seu Processio, minus tamen sollemnis intra, vel circa Ecclesiam, qua absoluta Episcopus consueto ritu Clero, et populo benedicit, et quadraginta dierum Indulgentiam impertitur. (111. Immo solent Episcopi saltem cum primam Synodum celebrant, Indulgentiam plenariam a Summo Pontifice sub consueta formula illis impetrare, qui una ex tribus Synodi diebus Ecclesiam Cathedrali visitaverint. (112. Idem *ibid. n. 6.* recte, ac sancte subdens *num. 6.* quod juxta vetus institutum Episcopus in Synodo brevi, gravique sermone Clerum alloquatur, et de iis admoneat, quæ in illo corrigenda deprehenderit, quod saltem in postrema sessione omnino fieri statuerunt Patres Conc. Mediolanensis V. *cit. par. 3. pag. 279.* ibi: « Episcopus antequam Synodum dimittat, sermonem habeat paternis monitionibus plenum, ac dimissioni accommodatum. » (113. Quibus omnibus, aliisque secundum laudabilem cujusque Diocesis consuetudinem rite peractis, Episcopus a Clero associatus, eodem ritu, quo prius, ab Ecclesia se domum recipit, ex Pontificali Romano, *loc. cit.* ibi: « Tunc omnes pariter surgentes Pontificem Cappa indutum, cum superpelliceis ad domum reducant. » (114. Idem *ibid. num. 2.* recte concludens, posse quoad hæc servari suam cujusque Ecclesiae legitimam consuetudinem.

(115. Sedendi Ordinem in Synodis tradit idem *ib. lib. 3. c. 10.* ut sequitur. Cardinales in Synodis generalibus, et Nationalibus præferuntur Episcopis. In Synodo Diocesisana primus sedet Episcopus; postea Vicarius Generalis, nisi legitima consuetudo alteri faveat, aut Dignitates, et Canonici sacris vestibus induti Synodo assistant; secus si Vicario consuetudo faveat, aut ipse etiam habitu Prælatitio sit indutus. Sequuntur Dignitates, et Canonici Cathedralis; inde horum Coadjutores, si tamen Canonici capitulariter interveniant, aliter præferuntur Abbates, et Proto-notarii non participant induti Mantelleta, et Rochetto. Post Canonicos sedent Beneficarii, et Mansionarii ejusdem Ecclesiae. Post hos Canonici Collegiatarum Civitatis, servatis Dignitate, et antiquitate in præcedentia, quin obstet nobilius indumentum ex privilegio concessum; deinde Canonici Collegiatarum Dioceseos, servatis pariter Dignitate, et antiquitate, aliquando præcedunt Abbates, videlicet cum habent usum Mitræ et baculi. Etiam Titulares, et Commendatarii, sive Sæculares, sive Regulares præcedunt in Synodo Canonicis, capitulariter non intervenientibus, et inter ipsos Abbates præcedit, qui Dignitatem prior est assecutus. Post Canonicos sedent Vicarii Foranei, inde Plebani, sive Archipresbyteri Rurales: Post hos Parochi, nisi usum habeant sedendi cum Plebanis, præcedit vero qui primus Parœciam obtinuit, succedunt Beneficarii simplices, post hos Clerici, servata Ordinis Dignitate, si æqualis sit, servatur Ordinationis antiquitas, quæ si par sit, habenda est ratio ætatis: Omnibus tamen præfertur ordinatus a Summo Pontifice. Post-

ea sedent Regulares, ultimi Laici, si adsint. (116. Quoad hunc autem sedendi ordinem, est potissimum servanda legitima consuetudo, quæ est optima legum interpres; *l. Si de interpretatione 37. ff. de legibus, c. cum Dilectus 8. de Consuetudine.* Ad præcavendas tamen, et amputandas lites, et cujusque jura illæsa servanda, expedit, quod in Synodi initio Episcopus Decretum promulget, quo declaratur, ex ordine inibi sedendi, nihil detractum iri juri habendi præstantiorem locum, quod quispiam sibi competere credat, uti habentur in Concil. Provinciali Mediolanensi V. *par. 3.* ubi inter decreta initio Diocesisanæ Synodi legenda, hoc a S. Carolo conditum quarto loco traditur, (*Act. Eccles. Mediolan. par. 7. pag. 278.*) ibi: « Si cui in Synodo contigerit suo loco non sedere, aut incedere, aut aliud quidquam agere, ad id propterea nemini jus acquiri, acquisitione esse, neque quidquam de cujusquam jure possessioneve detrahi; sed omnia in eo statu permanere, quo antea fuisse comperit. » Quod et factum jam fuerat in Concilio Trident. in fine *sessionis 2.* ibi: « Insuper ipsa Sacra Synodus statuit, et decrevit, quod si forte contigerit, aliquos debito in loco non sedere. . . nulli propterea præjudicium generetur, nullique novum jus acquiratur. » Et idem de novo in fine *sessionis 25.* statuit de loco assignato *Oratoribus tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus in sedendo, incedendo, aut quibuscumque aliis actibus,* per quem nulli jus de novo acquisitum, nulli ablatum declaravit.

(117. In diocesisana Synodo notificanda sunt recentia Decreta Summorum Pontificum, et Sacrarum Urbis Congregationum, et aliquo modo addenda in Appendice ad Synodum. Item *ibid. lib. 5. cap. 2. n. 2.* (118. Constituenda sunt, quæ ad vitia coercenda, virtutem promovendam, mores reformandos, disciplinam Ecclesiasticam restituendam, vel fovendam utilia, et necessaria existimantur et alia juxta Diocesisanum circumstantias, et indigentias. Idem *ibid. lib. 6. cap. 1. et seq.* Ubi plurima erudite adducit ad rem.

(119. In Synodis abstinendum est a quocumque verbo, quo videatur approbari opinio inter Catholicos controversa. Idem *ibid. lib. 7. cap. 27. n. 1.*

(120. Constitutiones Synodales, aliæque Sanctiones extra Synodum, consulto Capitulo, latæ, Episcopo moriente, vel Diocesisin relinquente, in suo robore perpetuo durant. Idem *ibid. lib. 8. cap. 5. n. 2.* Vide supra *num. 42. 48. et 68.* (121. Nisi ab eodem Episcopo ejusque Successore revocentur, aut posteriorum Synodorum Constitutiones iis adversentur. Idem *ibid. num. 2.* (122. Non persistunt tamen, si nunquam moribus recipiantur, tolerante Episcopo, aut receptas Diocesisani contraria consuetudine excusserint. (123. Ad utrumque probabiliter sufficit spatium decem annorum. Idem *ibidem num. 3. et 4.* Dummodo tamen consuetudo habeat conditiones a Jure requisitas, et assignatas sub. verb. *Consuetudo.* (124. Postest tamen aliquis a Constitutionibus Syno-

dalibus eximi per dispensationem a Superiore, aut ab Episcopo, ejusve Successore obtentam, etiam inconsulto Capitulo, sed ut licita sit, requiritur justa causa. Idem *ibid. num. 7.* (125. Constitutiones vero Synodi Provincialis, nec Episcopus, nec Archiepiscopus relaxare possunt. Idem *ibidem num. 8.* Confirmatæ a Summo Pontifice in forma specifica non possunt ab alia Synodo Provinciali relaxari; bene vero si confirmatio fuerit in forma communi. Idem *n. 9. 10. et 11.*

(126. Constitutionum Synodalium vires non retardantur per appellationem ad Superiorem, eaque nullo modo est admittenda in suspensivo; nec prudenter in devolutivo. Idem *ibid. n. 12. et 13.* (127. Si appellatio ad Sacram Congregationem Concilii interponatur, satius erit, ut ejusdem D. Secretarius appellantes compellat ad designandas singulas Constitutiones, contra quas reclamant, et ad assignandas rationes peculiarias suarum reclamationum, quas significabit Sacræ Congregationi, quæ sic rite instructa, provide decernet, an appellatio sit admittenda, vel potius rejicienda. (128. Quam rectam methodum a se adhibitam fuisse, dum esset dictæ Congregationis Secretarius, fatetur in gravi controversia excitata adversus Synodum Fulginatensem celebratam anno 1722. ab Episcopo Baptistello. Eoque pacto ex innumeris causæ articulis ab appellatibus propositis, paucis selectis, visis aliqua discussione dignis, eisque dumtaxat Sacræ Congregationis judicio subjectis, causam contra appellantes in omnibus obtinuit Episcopus, ut patet in eadem Synodo typis impressa, *pag. 285.* Idem *ibid. § 13.*

(129. Cavere debet Episcopus, ne Clericos sub Censuris, et muletis compellat ad emendum Codicem Constitutionum Synodalium; sed potius præcipere, ut eas crebro pervolvant, memoriæ mandent, atque observent. Idem *ibid. num. 14.* afferens ad id Decretum Sacræ Congregationis Concilii in Larinen. Decretorum Synodalium die 30. Augusti 1732. Vide supra *num. 61.* ubi affertur dictum Decretum una simul cum aliis.

(130. Synodis non omnes intervenientes subscribere debent, solus enim Episcopus, vel ejus Delegatus subscribendi jus habet Synodo Diocesisanæ, solusque ipse in eo votum decisivum habet. Idem *ibid. lib. 8. cap. 2. num. 1.* Vide supra *n. 43.* ubi affertur ad id Decretum Sacræ Congregationis Concilii. (131. Synodo Generali omnes Episcopi subscribunt uti Judices. Idem *ibid. num. 2.* (132. Etiam Episcopi Titulares. Vide *art. 1. num. 29.* (133. Etiam Abbates habentes proprium Territorium, et jurisdictionem quasi Episcopalem. Idem *ibid. num. 5.* (134. Et aliquando etiam Superiores Generales Ordinum Regularium Synodis Generalibus subscripserunt, ut Concilio Florentino, et Tridentino. Idem *ibid. num. 5.* Vide *art. 1. num. 30.* (135. Synodo Provinciali subscribunt omnes Provinciæ Episcopi, uti Judices. Idem *ibid. num. 4.* (136. Capitula autem, seu Canonici Cathedralium non subscribunt, nec Synodis Provincialibus,